

Věc C-385/09

Nidera Handelscompagnie BV

v.

**Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos
Respublikos finansų ministerijos**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos
Respublikos vyriausybės)

„Směrnice 2006/112/ES – Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu –
Vnitrostátní právní úprava vylučující nárok na odpočet daně u dále prodaného zboží
před identifikací osoby povinné k dani pro účely DPH“

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 I - 10388

Shrnutí rozsudku

1. *Předběžné otázky – Předložení věci Soudnímu dvoru – Vnitrostátní soud ve smyslu článku 234 ES – Pojem (Článek 234 ES)*
2. *Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Povinnosti osoby povinné k dani (Směrnice Rady 2006/112)*

1. K posouzení toho, zda je předkládající orgán svojí povahou soudem ve smyslu článku 234 ES, bere Soudní dvůr v úvahu veškeré okolnosti, jako jsou zákonný základ orgánu, jeho trvalost, závaznost jeho jurisdikce, kontradiktorní povaha řízení, použití právních předpisů orgánem, jakož i jeho nezávislost.

odpočet daně – mohla být zbavena možnosti uplatnit tento nárok vnitrostátní právní úpravou, která zakazuje odpočet daně z přidané hodnoty odvedené při nákupu zboží, jestliže se tato osoba povinná k dani neidentifikovala pro účely daně z přidané hodnoty před použitím tohoto zboží pro účely své činnosti podléhající dani.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (litevská Komise pro daňové spory), jejímž úkolem je nestranně projednávat stížnosti daňových poplatníků v daňových záležitostech a přijímat odůvodněná rozhodnutí v souladu se zákonem, tato kritéria splňuje.

(viz body 35–36, 40)

2. Směrnice 2006/112 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby osoba povinná k dani z přidané hodnoty – která splňuje hmotněprávní podmínky k odpočtu této daně z přidané hodnoty v souladu s ustanoveními této směrnice a která provede identifikaci pro účely daně z přidané hodnoty v přiměřené lhůtě od okamžiku uskutečnění plnění, na základě kterých vzniká nárok na

Podle čl. 178 písm. a) směrnice 2006/112 uplatnění nároku na odpočet ve smyslu čl. 168 písm. a) této směrnice při dodání zboží a poskytnutích služeb totiž podléhá jedině formální podmínce, a sice že osoba povinná k dani musí mít fakturu vystavenou v souladu s články 220 až 236 a 238 až 240 této směrnice. Osoby povinné k dani mají zajisté rovněž povinnost oznámit zahájení, změnu nebo ukončení své činnosti v souladu s opatřeními přijatými za tímto účelem členskými státy, a to na základě článku 213 směrnice 2006/112. Takové ustanovení však nijak neopravňuje členské státy k tomu, aby v případě nepředložení určitého oznámení odložily možnost uplatnit nárok na odpočet až do skutečného začátku obvyklého uskutečnění zdaněných plnění nebo připravily osobu povinnou k dani o možnost uplatnit tento nárok. Opatření, jež mají členské státy možnost přijmout na základě článku 273 směrnice 2006/112 k zajištění správného výběru daně a předcházení daňovým únikům, nesmí jít mimoto nad rámec toho, co je

nezbytné k dosažení těchto cílů, a nesmí zpochybnit neutralitu daně z přidané hodnoty. Identifikace podle článku 214 směrnice 2006/112, stejně jako povinnosti stanovené v článku 213 této směrnice proto nepředstavují úkon zakládající nárok na odpočet, který vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpocitatelné daně, ale představují formální požadavek pro účely kontroly. Osobě povinné k dani z přidané hodnoty nelze

tudíž bránit v uplatnění jejího nároku na odpočet daně z důvodu, že nebyla identifikovaná pro účely uvedené daně před použitím zboží pořízeného v rámci své zdaněné činnosti.

(viz body 47–51, 54 a výrok)